

BÖNDÖR PÁL

Az eltűnt szárny III.

A VÁLTOZÁSOM KÖNYVE

40. Hszíej/Szabadulás

*Gyűrötten mint a
 tegnapi újság az íróasztalon.
 Meglepetés – ez a tapasztalat –
 akkor is érheti ha a talon-
 ban már csupán egynéhány lap maradt.
 ...Egy gyors leltár de csak átabotában.
 Valaki más egy másik irodában.
 Udvarra nyílott az ablaka: Füst s köd.
 Tíz évig gyakoroltuk ezt a trükköt
 – mikor felállt én a helyére ültem –
 de nem tudom hogyan és hova tűnt el.
 Béke poraira. Tetszik nem tetszik
 nem leszek többé aki voltam akkor:
 programozó aki hajnali hatkor
 az íróasztala mellé telepszik.*

52. Ken/Megnyugvás

*Az utca túloldalán egy börek-
 árus a boltjában tegyen-vegyen.
 Az italunk legyen forró s legyen
 – ha tea: angol – ha kávé: török.
 Legyen tavasz s vasárnap délelőtt
 s akár a szorgalmas műkedvelők
 képein minden a helyén legyen
 de ne kelljen hogy komolyan vegyem
 – egy ügyetlen Utrillo pastiche? –:
 Urakkal s hölgyekkel tele terasz
 a hotel neve Royal vagy Palace
 és mi – hogy túléltek már ezt is azt is –
 ...nem is tudom?
 Van rá példa mikor észre sem vették
 hogy ama férget mégiscsak megették.*

51. Csen/Mennydörgés

Éjszaka a sarki sörkert-
ben verbuválódott alkalmi kórus
ha hirtelen felébreszti az embert
kellőképpen kialvatlan s morózus
elsőre úgy lehet hogy meg se hallja
egy műdal és a népköltés
közti különbséget – és?
Kótyagos fejében az is megfordul
hogy éppen egy téves strófánál ébredt
s – ha-ha-ha – elfogja a szégyenérzet...
Később egy téglarakás felborul
és eldördül néhány pisztolylövés.
Ahány ablak annyi lőrés – ha-ha-ha –
egy lámpa ki nem gyúl. Csörömpölés.

28. Ta Kuo/Túlsúly

A hatvanas és a hetvenes évek-
ben sem volt éppen unalmas az élet.
A régi kocsmák közönsége tudta
hogy azok az igaz történetek
– eposz román novella szutra –
idegesítik az isteneket.
Egy asztalnál ült Gergely bá és Buddha
két jó emberem
konyak mellett egy zugban valahol:
– Csigavér. Fő a nyugalom –
mondták. – És semmi drogg. Csak alkohol.
...Tegnap besúgtak... Ma ölnek rabolnak.
Egy jó olasz Martini sem
fogja megmozdítani a kezem
maholnap.

5. Sü/Kivárás

Dehogynem érezte ő magát jól.
Egy party – vagy mi? –: Minden up to date.
A kedve mégis... És csak úgy magától.
Utána nem találta a helyét.

Mint aki régi adósságot törleszt
 mindig így hirtelen egyszerre fordul
 a gyomra fel s visszájára e börleszk.
 Töményet mégse. Attól megbolondul.
 Az órájára pislant: tűkön ül.
 „Érctű. S férc mű.” Ilyenekkel tele.
 Ha kérdezik sohasem tündököl.
 Már ekkora – mutatja – a feje.
 S megbizonyosodni róla vajon
 a feje még egyáltalán fej e
 egy partyn ritkán van jó alkalom.

21. Si Hö/Örlődés

Milyen magabiztos volt aznap este
 a szakkönyvekben mikor kikereste
 hogyan metszik az almát a körtefát.
 Másnap aztán! Az a rengeteg ág!
 S mind egytől egyig összevissza nőtt.
 Másnap másnapján kora délelőtt
 írt erről pár sort egy BANKPOST lapon
 azzal hogy majd folytatja egy napon.
 Hogy majd folytatja! Habár
 annyi csak hogy éppen vele esett meg
 érdekessége ennek az esetnek?
 Üres tubusból még egy cseppnyi krém.
 Mentségére az szolgálhat esetleg
 hogy a versnél nem különb a poén.

31. Sien/Vonzalom

Az utcán – nem közéjük tartozom –
 üvöltöző emberek közt vagyok
 – sejttem ugyan hogy csak álmodom
 de erről persze bölcsen hallgatok.
 – Jajgattál – érinted meg a karom.
 Éjszaka van fekszem az ágyamon
 nem szűrődik be fény az ablakon.
 Lassanként visszahúzod a kezed
 bizsergés fut végig a hátamon.

*Ha sokáig halogatom
 hogy átöleljelek – lélegzeted-
 ről hallom – oda van az alkalom.
 A hát. A has. Már csak a végtagok
 – de ahol örülünk egy a malom – :
 halkán nyüszítesz én meg jajgatok.*

39. C sien/Akadály

*Úgy hajol le hogy szinte embrió-
 pózba görbed. Térde közt a feje.
 Itt mindig szól valami: rádió
 tévé lemezjátszó... Főleg zene-
 szó de szó ami szó amire szó van
 elhangzik a tévében rádióban...
 Hogy ennyire dúlt legyen ideges
 ez nála mégis ideiglenes
 állapot csak. Amúgy? Köszöni jól van.
 Ő különben is csak átutazóban.
 Csak még kikeresi az állomást
 ahol bemondják a csatlakozást.
 Csak még ezt. Coltrane. S aztán...
 a határ – ugye? – a csillagos ég.
 Via Újvidék.*

KAJÁRI GYULA: MÁRTÉLYI HALÁSZTANYA

